

ΛΑΪΚΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΚΑΙ ΤΙ ΆΛλο Θα Μπορούσαμε να Κάνουμε για να Ξανακερδίσουμε τις Ζώες μας

Οι λαϊκές συνελεύσεις στις γειτονιές μας ξεκίνησαν το 2002, για να μη περιφραχτεί ο λόφος του Φιλοπάππου. Από τότε, για μια σειρά ζητήματα που αφορούν στη ζωή μας, τοπικά αλλά και συνολικότερα, οι λαϊκές συνελεύσεις έγιναν ο τρόπος με τον οποίο οργανωνόμαστε. Ο χώρος που συναντιόμαστε, συζητάμε, αποφασίζουμε και δρούμε από κοινού, ισότιμα, αντιεραρχικά, και αυτοοργανωμένα.

Από τον περασμένο Μάιο, ξαναβρεθήκαμε όλοι μαζί, για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε για την κρίση. Να δούμε πως μπορούμε να αντισταθούμε στη συνολική επίθεση που κράτος, τράπεζες, ΔΝΤ και Ε.Ε. έχουν εξαπολύσει απέναντι σε όλη την κοινωνία. Για να δούμε πώς το θυμό και την απόγνωση που ένοιωθε καθένας και καθεμία μόνη της, θα τον μετατρέψουμε σε έμπρακτη και συλλογική αντίσταση και αντεπίθεση. Μακριά από ειδικούς και σωτήρες που ίδεα δεν είχαν και δεν έχουν για τις δικές μας ανάγκες, επιθυμίες και ζωές.

Ταυτόχρονα, προσπαθούμε να φτιάξουμε, για μας και όλους όσοι μένουν στη γειτονιά, ένα δίκτυο και μια σειρά από δομές, ώστε καμία και κανένας να μη βρεθεί αβοήθητος απέναντι στην ανεργία, τη φτώχια, την εξαθλίωση, την πείνα που στο τέλος θα αντιμετωπίσουμε. Δομές που θα προσπαθούν να αμφισβητήσουν τη λογική του χρήματος, του εμπορεύματος, της ιδιοκτησίας. Ξέρουμε καλά ότι νησίδες μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα δεν μπορούν να υπάρξουν. Πιστεύουμε όμως ότι ο δρόμος για την ρήξη και την ανατροπή για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο περνούν μέσα απ' τον αγώνα ενάντια στην εξαθλίωση που μας επιβάλλουν, χτίζεται μέσα στην αλληλεγγύη των καταπιεσμένων.

Για όλους τους παραπάνω λόγους αποφάσισε η λαϊκή συνέλευση να ξεκινήσει και τις συλλογικές κουζίνες: Μαγειρεύουμε, είτε πολλοί μαζί, είτε ο καθένας σπίτι του και μετά μαζευόμαστε και τρώμε σε κάποια πλατεία, ώστε, όποιος θέλει, όποια έχει ανάγκη, όποιος περνάει, να μπορεί να έρθει και αυτός να φάει. Και όχι μόνο γι' αυτό: έτσι γνωριζόμαστε μεταξύ μας, συζητάμε τα προβλήματα μας, φτιάχνουμε ένα τόπο, όπου κανένας-καμία δε νοιώθει μόνη και αβοήθητη, όπου θα ξέρουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που θα μας στηρίζουν. Μαγειρεύουμε και τρώμε όλοι μαζί, γιατί θεωρούμε ακόμη πως το φαγητό δεν θα πρέπει να είναι η «επιβράβευση» της δουλειάς και του κόπου καθενός μας χωριστά, αλλά δικαίωμα και το αποτέλεσμα του κόπου όλων, ίσο μερίδιο στο οποίο θα πρέπει να έχει ο καθένας και η καθεμία

Δε θέλουμε όμως να μείνουμε μόνο σε αυτό. Θέλουμε να καταφέρουμε να προμηθευόμαστε τρόφιμα με πολύ χαμηλό κόστος, ερχόμενοι σε επαφή κατευθείαν με παραγωγούς που χρειάζονται και αυτοί στήριξη απέναντι στην κρίση και βγάζοντας από τη μέση τους μεσάζοντες και το ΦΠΑ του κράτους. Θα προσπαθήσουμε να καλύψουμε ένα μέρος των αναγκών μας, με το λίγο που μπορεί να φυτέψει ο καθένας στο μπαλκόνι ή την ταράτσα του, λίγο που γίνεται πολύ αν είμαστε και μεις πολλοί και καθένας καλλιεργεί και κάτι διαφορετικό. Θα ψάχουμε να βρούμε μια εγκαταλελειμένη έκταση για να φτιάξουμε το λαχανόκηπο της γειτονιάς. Θα προσπαθήσουμε να φτιάξουμε μόνιμες εγκαταστάσεις για να μαγειρεύουμε για πολλά άτομα και να τρώμε όλοι μαζί, πιο συχνά από μια φορά την εβδομάδα. Και όλα αυτά, όχι μόνο γιατί σε λίγο θα είναι πολλοί αυτοί/ες που γύρω μας θα πεινάνε στην κυριολεξία. Γιατί αυτό είναι ένας τρόπος να πάρουμε την ζωή μας στα χέρια μας, να μην εξαρτόμαστε από κανένα. Για να ξέρουμε τι τρώμε, χωρίς χημικά, φάρμακα και μεταλλαγμένα. Για να μην είναι αυτό που τρώμε φτιαγμένο από κάποιον, σε κάποιο μέρος του κόσμου ή εδώ στην ελλάδα, που και αυτός βρίσκεται στην ίδια ή χειρότερη μοίρα από μας, που και αυτός πεινάει, που και αυτόν τον εκμεταλλεύεται το αφεντικό του και το κράτος του.

Αλλά, όλα αυτά, όσο πιο πολλοί/ες είμαστε, τόσο πιο εύκολα θα γίνουν. Και επειδή δεν υπάρχει κανείς για να μας σώσει, πρέπει, αν πιστεύουμε ότι μόνο όλοι μαζί και συλλογικά θα βρούμε λύσεις σε αυτό που συμβαίνει (που όσο πάει θα γίνεται και χειρότερο), να συμμετέχουμε όλοι.

Γι αυτό σας καλούμε και σας στην επόμενη συλλογική κουζίνα (θα δείτε την αφίσα που κολλάμε κάθε φορά σε όλη την γειτονιά). Να φάμε όλοι μαζί, να γνωριστούμε, να μιλήσουμε, να αστειευτούμε και να γελάσουμε, να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε και πώς.